

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cerimonien Vande Heyliche Roomsche Kercke Raeckende
De Processien, De Pelgrimagien, Het Vvy-Water Ende
Begravenisse**

Hazard, Cornelius

Antwerpen, 1669

§. III [i. e. II]. Het ghevoelen van den H. Augustinus raeckende het
voorgaende.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34094

op dese plaets / is de na-boighende: Het ghene sy aen
of heeft ghedaen, is wel ghedaen.

EN

SE.

EL.

erick is de

6.

: Thijn &
hebben.
abes Gal-
liedien van
n hebe mitverbergh-
by acht,
cete; kadoea heeft
n Bijbel
op

B E S L U Y T.

David seght / dat Godt aen de Mannen van Jabel
gezond, het begraeven van her lichaem van Saul, ver-
geldens sal / wat is dit anders te segghen / als dat
hy daer dooz / hy Godt hadden verdient; den Enghel
seght aen Tobias, dat het begraeven der doode licha-
men / een werck is Gode aenghenem, Christus self
seght dat het een goet werck is / siche niet het begra-
ven der doode lichamen te bemoepen / ofte die te be-
rypen tot de begraebenis / ghelyck Magdalena dede/
laue self seght dat het wel ghedaen is, ergo 't is niet
dat een goet, ende verdienstigh werck.

S. III.

Herghooven van den H. Augustinus raekende het
voorgaende.

V An dit selve gehoelen is den H. Augustinus. 'T is
de pijnre weert hem van dese materie in't lanch/
nde breit te hoozen spreken / in het eerste boeck vande
dat Godts, aen het 13. Capitel.

De lichaemen van de overledene / seydty / en
waren noch wegh gheworpen / noch versmaede
worden / naemelijck die vande rechtbeerdighe / en-
degheloovighe / de welche den H. Gheest heeft ghe-
houcht als baeten / ende instrumenten tot alle
goede wercken: Want ist saeken dat het Dabere-
lyk kleedi / ende rinck / ofte get diergelijcks / soa
wel te liever is aen de naer-komelinghen / hoe dat
de affectie meerder is gheweest tot de ouders, Ju-
stender manieren en moghen de lichaemen ver-
wegen worden / de welche wyl veel ghemeysnaem-
licher / ende nauwer hy ons draeghen als eenighe
kleideren / want die en dienen niet tot eenigh ver-
sterke / ofte upwendigh behulpsel / maer sy bes-
poegen toe de nature self vanden mensch. Waerom
noch

78 Cerimonien vande Begraevenisse
oock de lycken vande oude rechirveerdiche / met
ghedienstiche Godtvruchtigheyt sijn besoeght / de
uytaert ghehouden / ende van begraevenisse bop-
sien gheweest. Ende sy self / als sy leesden / heden
aen haere kinderen last ghegeben van haer li-
chaemen te begraeven / oste oock te verbotten:
Ende Tobias , heest niet de dooden te begrachten
by Godt verdient , volghens het gherupghenisse op
Enghels. Den Heere oock selve / als sy soude be-
rijzen den derden dagh verkondighet het goedt werk
van de Godtg-dienstiche Dzouwe / ende recu-
mandeert datment soude verkondighen / dat sy ho-
stelijcken balsem heest uyt-ghestort over syne li-
maeten / ende dat sy dat ghedaen heest om hem te
begraben. Ende in 't Euangeliie woudt lofseghet
ghewach ghemaect / van die / de welcke sijn li-
chaem van 't Crups af-ghenomen wesende / be-
sorghi hebben dat het neerstelijck / ende heerlijch
soude ghedeckt worden / ende begraben. Doch
dese gherupghenissen en gheboelen niet te kennen dat
ter eenigh ghevoelen sy in de doode lichaemen / maar
sy gheboelen te kennen dat het de voorsichtighedt
Godtg toe staet / (aan de welcke diergelycke diensten
van Godtvuchtigheydt behaeghelyck sijn) de doode li-
chaemen te besorghen / om te bevestighen het ghe-
loof vande verhysentse. Tot noch toe den 9. Augu-
stinus.

Lei op die woorden / dat Tobias , hy Godt verdient
heest niet het begraben der dooden / dat Magdalena
een goet werk heeft ghedaen / 't welck weerdigh was
de heele wereldt deut verkondighet te worden / dat
het begraben der dooden / diensten sijn van godtvucht-
igheydt , ende dat sy behaeghelyck zijn aen di god-
lycke voorsichtighedt / ende beslupt het int / dat
het soo wesen moet / aenghesien de Vaders en
Schrifteute dat soo uytduckelijck leeren. Nu dan
de wijle dit begraben der dooden soo een goet / en
verdienstich werk is / soo is de questie op wa-
maniere / dit moet gheschieden / oste niet temighe-
tmonken / soo de Catholycke doen / of sonder / in

Weder-partij doet: ik segghe dat dit moer
geschieden op de maniere / ghelyck de Catholischen
van om dieswyl dat sy hier in ober-een-komen met
christianen ende de H. Oudt-vaders bande rechtes
soulike Kercke / 't welch ich nu gae bewijzen.

HET II. CAPITTEL.

Vande Ceremonien der Begravenisse in 't byson-
der.

Bewijs uyt Schrifture.

Ioannis Cap. 19. v. 40.

S'namen dan het Lichaem Jesu, ende bonden dat in linnen
doeken met specerijen, ghelyck de Joden de ghe-
vante hebben van begraven. Daer heft ghy dyp ver-
schepen cerimonten die onderhouden zyn gheweest
te begravenisse Christi: 1. sy hebbent in linnen
doeken ghewonden: 2. sy hebbent ghesalst: 3. sy heb-
ben giewassen, want dit wozdt begrepen onder die
woeden / dat sy hem begraven hebben nae de ghe-
woone der Joden, de welche was de doode lichaamen
gewassen.

Dit bevestigt den H. Joannes Chrysostomus Homil.
In Ioan. Daer hy seyt: Als sy het Lichaem Jesu wasch-
ten, den avondt was gecomen a. Van ghelycken oock
den H. Epiphanius Hom. de Sepulturā Domini, aensprekende
Johes van Arimathia: Wascht ghy, seyt hy/ het lichaem
viedien Godt, die alle menschen heeft af-ghewassen van
hoden? b.

a Dum lava-
rent, jam ve-
spera adven-
tarat.

b Anne aqua
Dei illius ab-
luis corpus,
qui omnes à
peccatis ab-
sunt.

Agorum Cap. 9. v. 37.

Het gheschiedde in die daghen, dat Tabitha krank wiere,
ende stierf, ende als syse giewassenen hadden, leyden sy haes
ende opperaele.

Hier bekent den Dordrechtschen Bijbel, dat dit de
gewoonte der Joden was / want inde 49. Be-
merke,